

Податкова консультація

Державна податкова служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодексу), розглянула звернення щодо оподаткування податком на доходи фізичних осіб доходу, отриманого платником податку внаслідок відступлення права вимоги і в межах компетенції повідомляє.

Правові та організаційні основи створення, діяльності, припинення суб'єктів спільного інвестування, особливості управління активами зазначених суб'єктів визначаються Законом України від 05 липня 2012 року № 5080-VI «Про інститути спільного інвестування» (далі – Закон № 5080).

Відповідно до п.п. 10 частини першої ст. 1 Закону № 5080 інститут спільного інвестування – це корпоративний або пайовий фонд.

Корпоративний фонд – це юридична особа, яка утворюється у формі акціонерного товариства і провадить виключно діяльність із спільного інвестування (частина перша ст. 8 Закон № 5080).

Згідно із п.п. 14.1.255 п. 14.1 ст. 14 Кодексу відступлення права вимоги – це операція з переуступки кредитором прав вимоги боргу третьої особи новому кредитору з попередньою або наступною компенсацією вартості такого боргу кредитору або без такої компенсації.

Оподаткування доходів фізичних осіб регулюється розділом IV Кодексу, відповідно до п.п. 162.1.1 п. 162.1 ст. 162 якого платником податку на доходи фізичних осіб є фізична особа – резидент, яка отримує доходи з джерела їх походження в Україні.

Дохід з джерелом їх походження з України – це будь-який дохід, отриманий резидентами або нерезидентами, у тому числі від будь-яких видів їх діяльності на території України (включаючи виплату (нарахування) винагороди іноземними роботодавцями), її континентальному шельфі, у виключній (морській) економічній зоні (п.п. 14.1.54 п. 14.1 ст. 14 Кодексу).

Відповідно до п.п. 163.1.1 п. 163.1 ст. 163 Кодексу об'єктом оподаткування резидента є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід до якого включаються інші доходи, крім зазначених у ст. 165 Кодексу (п.п. 164.2.20 п. 164.2 ст. 164 Кодексу).

Згідно з п. 167.1 ст. 167 Кодексу ставка податку становить 18 відс. бази оподаткування щодо доходів, нарахованих (виплачених, наданих) платнику податків (крім випадків, визначених у пунктах 167.2 - 167.5 цієї статті).

Порядок нарахування, утримання та сплати (перерахування) податку на доходи фізичних осіб до бюджету визначено ст. 168 Кодексу.

Враховуючи викладене, у разі якщо внаслідок відступлення права вимоги до інвестиційного договору фізичною особою отримується дохід у вигляді коштів від іншої фізичної особи, яка не є податковим агентом, то сума такого доходу включається до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податків як інший дохід та оподатковується податком на

доходи фізичних осіб на загальних підставах. При цьому об'єктом оподаткування є уся сума коштів, яка отримується фізичною особою за вказаним договором без урахування суми коштів, які були попередньо внесені такою особою за інвестиційним договором.

Статтею 179 Кодексу визначено порядок подання річної декларації про майновий стан і доходи (податкової декларації).

Крім того, якщо відступлення права вимоги до інвестиційного договору здійснюється фізичною особою на користь юридичної особи, то така особа є податковим агентом щодо нарахування, утримання та сплати (перерахування) до бюджету податку з доходу, отриманого платником податків внаслідок відступлення права вимоги.

З метою уникнення неоднозначного тлумачення норм податкового законодавства у частині оподаткування доходів фізичних осіб кожний конкретний випадок виникнення податкових відносин слід розглядати з урахуванням документів (матеріалів), які стосуються порушених питань, зокрема договору відступлення права вимоги, тощо.

Згідно з п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.